

Saaledes foranlediget skal man hoslagt fremsende Udskrift af Østre Landsrets Dom af 6. d. M. samt Afskrift af den til Kammeradvokaten af Modpartens Sagfører afgivne Genpart af Professor Andersens Responsum, idet man i øvrigt skal udtale følgende:

Ministeriets Tilsagn til Hr. Ravlin om Eneretsbevilling er naturligvis ikke som saadant i Strid med Lovgivningen, hvad der fra flere Sider offentlig har været hævdet, men Ministeriet har paa et givet Tidspunkt med Hensyn til en enkelt af de Betingelser, som ifølge Loven er knyttede til enhver Koncession, været inde paa en Fortolkning, som vel efter Lovens Ord var mulig, men som man ved senere Overvejelse er blevet klar over ikke stemmede med Lovens Hensigt, og Proceduren under Retssagen har alene drejet sig om Forstaaelsen af vedkommende Passus i Loven samt om, hvorvidt den omhandlede første Udtalelse kunde binde Staten, uanset om Loven rettest maa forstaaes paa anden Maade, jfr. nærmere nedenfor.

Om selve Stillingen til Hr. Ravlin skal oplyses følgende:

Loven af 19. Februar 1932 om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund blev gennemført, fordi der viste sig Tegn til, at man fra privat Side begyndte at interessere sig for Dybgrundsundersøgelser, og efter at Loven var vedtaget, blev saadanne Undersøgelser ogsaa foretaget nær ved Dybbøl, men de Midler, hvorover der raadedes hertil, var saa relativt ubetydelige, at Undersøgelserne snart standsede. I det hele har der her til Lands raadet ringe Forstaaelse af, hvilke uhyre Udgifter grundige Undersøgelser paa dette Omraade kræver, naar man stadig har talt om private Grundejeres Adgang til hver især at opnaa Eneret, hver for sin Grund. Hvis det i det hele skal konstateres, om der her til Lands findes Raastoffer i Undergrunden, som det kan betale sig at udnytte — hvorom der til Dato aldeles intet vides —, er det, naar eventuelt Millionudgifter skal anvendes hertil, paa ingen Maade urimeligt at indrømme den, der vil ofre saadanne Udgifter, Ret til at undersøge samtlige Landets Arealer, som i denne Sammenhæng ingenlunde kan betegnes som noget stort Omraade.

Da Loven var vedtaget, søgte man underhaanden at faa større Virksomheder, særlig saadanne, for hvem Resultater paa dette Omraade maatte antages at være af Interesse, til at tage Sagen op, men aldeles forgæves.

Imidlertid kom der fra Amerika et Par Henvendelser, hvoraf kun Ravlins syntes at være nogenlunde underbygget, og *da* det ved nærmere Forhandling med denne viste sig, at han kun vilde gaa i Gang, hvis han kunde vente Koncession for hele Kongerigets Omraade, og *da* man vel ikke ventede økonomisk betragtelige Resultater, men af rent videnskabelige Hensyn nærede stor Interesse for Dybdegrundsundersøgelser, som man kun herigennem turde vente at faa udført, blev der ved Statsministeriets Skrivelse af 25. Januar 1935 under Forudsætning af Tiltrædelse fra det i Henhold til Lovens § 2 nedsatte permanente Rigsdagsudvalg meddelt Ravlin Tilladelse til paa visse Betingelser at foretage Efterforskning efter Raastoffer i Landet (med Undtagelse af Færøerne og Grønland) med Eneret for et Tidsrum af 2 Aar fra Boringernes Paabegyndelse, hvorhos der for det Tilfælde, at Boringerne maatte give et gunstigt Resultat, under samme Forudsætning gaves ham Tilsagn om Eneret til Efterforskning og Indvinding i et Tidsrum af 50 Aar paa nærmere fastsatte Vilkaar.

Dette blev ved en Skrivelse af 22. Marts 1935 tiltraadt af Rigsdagsudvalget, idet Udvalgets Formand kun med Hensyn til de Afgifter, som eventuelt vilde være at svare til Staten, for sit Vedkommende udtalte, at han fandt, at man over for Statsministeriet burde udtale, at Udvalget savnede ethvert Holdepunkt for Skøn over den foreslaede Afgifts Størrelse og derfor ikke kunde paatage sig noget Medansvar i saa Henseende.

Det bemærkes, at de eventuelle Afgifter af Ministeriet blev ansat saa højt, som Hr. Ravlin vilde gaa ind paa, naar han skulde paatage sig Risikoen ved de meget bekostelige og muligvis resultatløse Undersøgelser.

Den oprindelig fastsatte Frist for Efterforskningstilladelsen er senere forlænget.

Efter at den nævnte Aftale var afsluttet, blev der atter og atter til Mi-